Predică despre Naşterea lui Hristos

Dumnezeu, prin fire, devine şi om prin fire

Sfântul Atanasie al Alexandriei

Surse: Proiect de cercetare: Căile Credinţei - Patrologie Digitală. Universitatea din Marea Egee, Departamentul de Tehnologie şi Comunicare Culturală, © 2006. Laboratorul de Management al Patrimoniului Cultural, www.aegean.gr şi Sfânta Mănăstire Timios Prodromos Karea .

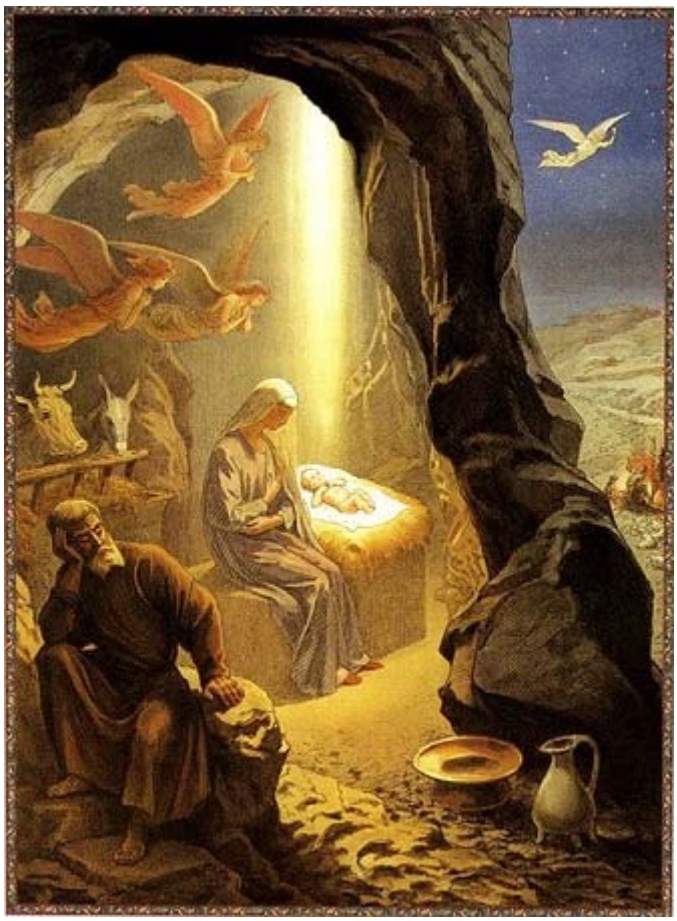

Următorul discurs al Sfântului Atanasie a fost preluat din fișiere politonice și pdf pe care le menționăm în sursele noastre, pe care le-am convertit în monotone și html pentru o detectare mai bună și mai ușoară pe internet și o prezentare mai clară.

Text

La nașterea lui Hristos

Sursa: Proiect de cercetare: Drumurile Credinței - Patrologie Digitală. Universitatea din Marea Egee, Departamentul de Tehnologie și Comunicare Culturală , © 2006. Laboratorul de Management al Patrimoniului Cultural , www.aegean.gr

Republicat din fișierul pdf : greekdown .. .com

Văd un străin misterios, în loc de soare, soarele dreptății, plasat în mod indescriptibil în Fecioară.

Și nu întreba cum; căci acolo unde Dumnezeu voiește, ordinea firii este biruită. Căci El a voit, El a putut, când a venit, El a mântuit. Ajută-ne pe toți; Dumnezeu astăzi, care era și este mai înainte, devine ceea ce nu era; căci fiind Dumnezeu, Se face om, nu mai este Dumnezeu.

Căci nici prin extazul dumnezeirii nu s-a făcut omul, nici prin extazul oamenilor nu s-a făcut Dumnezeu; ci Cuvântul fiind, din acest motiv a devenit om apatic, fără schimbare de fire. Și după ce a mers pe o cale ciudată și netulburată, dintr-un pântece fără pământ a ieșit, nici nu și-a abandonat îngerii în pustiurile păzirii, nici nu ne-a abandonat nouă pe Cel întrupat, extazul dumnezeirii familiare. Ci regii au venit să se închine Regelui ceresc, născut după

Traducere

Predică despre Nașterea lui Hristos

Sursa: Sfânta Mănăstire Timios Prodromos Karea

Republicat de pe: http://www.imaik.gr

Văd un mister paradoxal, adică în loc de soare văd soarele dreptății într-un mod indescriptibil, încadrându-se în Fecioară.

Nu întreba cum s-a întâmplat asta, „căci unde voiește Dumnezeu, se retrage ordinea firii”. Pentru că Dumnezeu a voit, a putut, S-a pogorât din cer, ne-a mântuit. Să se unească toate. Dumnezeul care există acum și care exista înainte, astăzi devine așa cum nu era. Pentru că, în timp ce este Dumnezeu, se face om, fără a înceta să fie Dumnezeu.

El nici nu s-a mai făcut om, pierzându-și dumnezeirea, nici nu s-a mai făcut Dumnezeu progresiv, începând din om, ci fiind Cuvântul, s-a făcut om fără păcat, cu firea sa divină neschimbată. Având un parcurs paradoxal și desăvârșit, s-a născut dintr-un pântece fără sământă, nici nu i-a lăsat pe îngerii

virtute din Tatăl, iar astăzi din Fecioară fiind sfințit de mine; dar atunci născut după fire, iar astăzi după propria sa fire.

săi în pace fără să-i supravegheze, nici nu și-a pierdut dumnezeirea făcându-se om și venind la noi. Ci regii au venit să se închine Împăratului ceresc, cel care s-a născut în mod inefabil din Tatăl și care acum s-a născut din Fecioară pentru mine. Atunci s-a născut cu siguranță după firea divină, dar astăzi cu firea omenească.

În veacuri demult, născut din Tatăl, ca Cel ce a născut, astăzi, mai presus de fire, a fost zămislit din Fecioară, fiindcă harul Duhului este prezent. Cel Bătrân de Zile S-a făcut copil; Cel ce șade pe un tron în locuri înalte este pus într-o iesle; Cel ce, fără atingere și fără trup, este înfășurat în mâini omenești; Cel ce rupe legăturile păcatului este înfășurat în scutece; și pentru că voiește aceasta.

El S-a născut din Tatăl cu veacuri în urmă, într-un mod cunoscut de Însuși Tatăl, astăzi Se naște din Fecioară într-un mod supranatural, așa cum știe harul Sfântului Duh. Cel Bătrân de Zile, adică Dumnezeu cel mai înainte de veșnicie, S-a făcut copil. Cel ce șade pe un tron înalt este așezat într-o iesle. Cel netrupesc și fără trup este înfășat de mâini omenești. Cel ce rupe legăturile păcatului este înfășat în scutece, pentru că aceasta dorește.

Pe cine a născut Fecioara? Pe Domnul firii. Căci dacă taci, firea strigă. Căci Fecioara Maria a născut așa cum a vrut să se căsătorească cea căsătorită. Căci El nu S-a abătut de la fire, ci, ca Domn al firii, a introdus un mod ciudat de naștere. Totuși, chiar dacă fiind făcut om, El nu este căsătorit ca om. Căci dacă a venit dintr-o căsătorie comună, așa cum am spus, multora li s-a părut o minciună. Acum, din acest motiv, cel căsătorit este căsătorit dintr-o Fecioară și, prin urmare, păstrează mama și păstrează fecioria neîntreruptă, astfel încât modul ciudat al sarcinii devine un mare avocat al credinței. Prin urmare, fie că mă întreabă un grec sau un evreu dacă Hristos a devenit om prin fire sau împotriva propriei Sale firi, mărturisesc Cuvântul, pecetea

Pe cine a născut Fecioara? Pe Domnul firii. Chiar dacă taci, firea o tună. Căci fecioara Maria a născut, așa cum a voit ea să se nască cel ce s-a născut. Nu s-a născut într-un mod contrar firii, ci ca Domn a introdus un mod de naștere fără precedent. Dar, deși s-a făcut om, nu s-a născut așa cum se naște omul. Căci dacă ar fi venit dintr-o căsătorie obișnuită, −cum am venit eu, de exemplu−, majoritatea oamenilor l-ar fi considerat fals. Dar acum cel ce se naște, din acest motiv se naște din Fecioară, adică o mântuiește și pe mamă de acum înainte și îi păstrează virginitatea neatinsă, pentru ca modul paradoxal al zămislirii să devină pentru mine un mesager al marii credințe. Așadar, dacă poate un

neprihănită a fecioriei, căci astfel Dumnezeu triumfă asupra rânduielii firii.

păgân sau un evreu mă întreabă dacă Hristos s-a făcut om în mod natural sau într-un mod diferit de firea sa, voi aduce ca mărturie a cuvântului meu pecetea imaculată a virginității, pentru că în acest fel Dumnezeu transcende ordinea naturală.

Și dacă vrei, întreabă-l pe fericitul Luca Evanghelistul și el îți va răspunde despre iconomia în trupul său. Căci el începe astfel: „În luna a șasea după zămislirea Elisabetei, îngerul Gavriil a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, iar numele fecioarei era Maria. Și îngerul a intrat la ea și a zis: «Bucură-te, cea care a fost harul cel mare! Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!» Și ea, văzând aceasta, s-a tulburat de cuvintele lui și s-a gândit: «Rușine este să faci asta».” Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată în pântece, vei naște un fiu și-i vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veac și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.” Maria i-a zis îngerului: „Cum se va întâmpla mie aceasta, fiindcă sunt străină?” Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri.” Ea s-a tulburat.

Și dacă vrei, întreabă-l pe fericitul evanghelist Luca și îți va răspunde despre planul întrupării lui Dumnezeu. Iată cum își începe povestea: „În luna a șasea a sarcinii Elisabetei, Dumnezeu a trimis pe îngerul Gabriel în cetatea Nazaret din Galileea, la o fecioară logodită cu un bărbat numit Iosif. Numele fecioarei era Maria. Îngerul i s-a arătat și i-a zis: «Bucură-te, cea care ai fost mult haruită! Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei.»” De îndată ce l-a văzut, s-a tulburat de cuvintele lui și a încercat să-i explice ce înseamnă această salutare. Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Vei zămisli în pântece și vei naște un fiu, și-l vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu îi va da tronul strămoșului său David. Va domni peste casa lui Iacov în veac și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.” Maria l-a întrebat pe înger: „Cum se poate face asta, fiindcă n-am bărbat?” Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea lui Dumnezeu te va umbri.” Și ea s-a tulburat.

El a intrat în trup și a fost zămislit timp de nouă luni în pântecele Fecioarei. A intrat așa cum a voit, a fost zămislit așa cum a dorit. A venit

Domnul a intrat în ea întrupat și a fost zămislit timp de nouă luni în pântecele Fecioarei. A intrat precum a voit, a fost zămislit după cum a

așa cum a voit. A intrat în trup și s-a făcut om, unit cu economia divinității. Și nu spunem doi fii, ci unul și același, adică Cuvântul lui Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos. S-a făcut om și a fost, care era prin fire. S-a făcut ceea ce nu era și a rămas ceea ce era. „La început”, căci „Cuvântul era și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu”. S-a făcut trup, nu a lepădat ceea ce era. „Și a locuit printre noi”. „A locuit printre noi”, adică s-a întors la noi, după Sfântul Ieremia, și mai degrabă slujitorul său Baruh; „Acest Dumnezeu al nostru nu va fi considerat altul decât El, care a aflat toată calea cunoașterii și a dat-o lui Iacov, fiul său, și lui Israel, iubitul său. După aceasta, S-a arătat pe pământ și s-a întors la oameni.”

binevoit. S-a născut precum a voit. S-a întrupat și s-a făcut om fără a se despărți de dumnezeire, conform iconomiei divine. Nu vorbim de doi fii, ci ne referim la unul și singurul, și anume Cuvântul lui Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos. S-a făcut om și a fost cu adevărat, fiind după fire. S-a făcut ceea ce nu era și a rămas ceea ce era. Căci „mai înainte de toate lucrurile era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu”. S-a făcut om fără a pierde ceea ce era. „Și și-a întins cortul – adică a locuit – printre noi”. „Și-a întins cortul printre noi” înseamnă că a avut comuniune cu noi, așa cum spune Sfântul Ieremia sau mai degrabă Baruh, asociatul său: „Acesta este Dumnezeul nostru, nimeni altul nu poate concura cu El. El a găsit și posedă întreaga cale a înțelepciunii și a dat-o lui Iacov, robului său, și lui Israel, iubitul său. După toate acestea, S-a arătat pe pământ și a avut comuniune cu oamenii”.

Ascultați și glasul Evangheliei; căci glasul îngerului către Sfânta Fecioară are o mare importanță pentru noi. „Iată, vei zămisli în pântecele tău și vei naște un fiu și-i vei pune numele Emanuel, care, tâlcuit, înseamnă Dumnezeu cu noi.” Înainte ca Dumnezeu să fie zămislit în pântece, copilul era numit Dumnezeu cu noi. Aceasta este în conformitate cu cuvintele profetului: „A locuit cu oamenii” și „A locuit printre noi”. Înainte de zămislire, copilul este numit Dumnezeu. Cum nu este Sfânta Fecioară Maria Maica lui Dumnezeu? Deoarece acest nume nu are interpretare umană,

Ascultați și glasul Evangheliei, căci cuvintele îngerului adresate Sfintei Fecioare sunt foarte puternice. El spune: „Iată, vei zămisli și vei naște un fiu și-i vei pune numele Emanuel, care se tâlcuiește: Dumnezeu cu noi.” Înainte ca pruncul să fie zămislit în pântece, el era numit Dumnezeu cu numele „Dumnezeu cu noi”. Expresiile: „A locuit cu oamenii” și „Și-a așezat cortul printre noi” sunt în acord cu cuvintele profetului. Înainte de zămislire, pruncul era numit Dumnezeu. Cum atunci nu este numită Sfânta Fecioară Maria Născătoarea de Dumnezeu?

copilul care a fost zămislit a fost Dumnezeu, nedesrădând fecioria Fecioarei prin fire; ci astfel, din Maica lui Dumnezeu ai fost zămislit, Dumnezeu și om; Dumnezeu prin fire, dar om prin plăcere intimă. Și fiind născut om, ești și Dumnezeu, cele două firi fiind unite.

Dar poate că cel dimpotrivă va spune: Dacă Născătoarea de Dumnezeu este Fecioara, atunci Îi dau lui Dumnezeu Cuvântul din Fecioară. Nu spun că El a fost începutul, primindu-l de la Sfânta Fecioară; du-te! Căci El a existat mai înainte de veci; căci El a făcut și vecii și El este creatorul întregii creații, așa cum spune Evanghelistul: „Toate lucrurile s-au făcut prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El”.

El, prin care toate lucrurile au fost făcute, a fost făcut timp de nouă luni în pântece și nu a fost despărțit de sânul părinților. În pântecele Fecioarei, sub porunca puterilor de sus, a fost lăudat și venerat. În pântecele Fecioarei, a umplut cerul și pământul, El care a purtat cerul și pământul nu prin sila, ci prin îndemn. A fost născut în pântece ca om, dar a lucrat ca Dumnezeu; nu mișcându-se în pântecele Fecioarei, ci întotdeauna stăpânind și conducând ca Dumnezeu, după chemarea numelui „Dumnezeu este cu noi”, El care a fost născut dintr-o Fecioară. Și dacă spui că un copil este copil și nu Dumnezeu, ascultă-l pe marele predicator Isaia strigând și spunând adunării nerecunoscătoare, sau mai degrabă exilatului evreilor, că „Un copil s-a născut, un fiu ni s-a dat; domnia este pe umărul Lui și numele Fiindcă, desigur, acest nume nu poate fi explicat în întregime după criterii omenești, întrucât pruncul care s-a născut ca Dumnezeu nu a distrus fecioria naturală a Fecioarei, ci ceea ce s-a născut în acest fel din Născătoarea de Dumnezeu este atât Dumnezeu, cât și om. Dumnezeu prin fire, dar om prin propria sa alegere. S-a făcut om, dar este și Dumnezeu, adică are ambele firi unite.

Dar poate cineva care obiectează va spune: „Dacă Fecioara este Maica lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu Cuvântul începe să existe din Fecioară”. Nu vreau să spun că Dumnezeu își începe existența din Sfânta Fecioară, Doamne ferește! El a existat mai înainte de veacuri, el „a creat veacurile”, el este creatorul întregii creații, așa cum spune Evanghelistul: „Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El”.

Cel prin care a fost creat universul, a rămas în pântece nouă luni fără a fi separat de pântecele patern. Cât timp a fost în pântecele fecioarei, a fost lăudat și venerat de mulțimea puterilor cerești. Cât timp a fost în pântecele Fecioarei, a umplut cerul și pământul, cel care ține cerul și pământul nu prin puterea sa, ci printr-o înclinare a sa. El a fost în pântece ca un om, dar a acționat ca Dumnezeu. Cel care s-a născut din fecioară nu a fost doar în pântecele Fecioarei, ci a condus și a guvernat totul ca Dumnezeu conform invocării numelui „Emanuel”, „Dumnezeu cu noi”. Dacă numești doar copil ceea ce s-a născut și nu

Lui este numit: Îngerul marelui sfat, Minunat, Sfatuitor, Dumnezeul puternic, Conducătorul, Prințul păcii, Părintele veacului viitor. Amin.” Când a devenit un copil prin natura sa un Dumnezeu conducător, așa cum l-a numit acest copil „Dumnezeu este cu noi”?

Dumnezeu, ascultă ce a tunat marele predicator Isaia când s-a adresat sinagogii nerecunoscătoare, sau mai degrabă, mai bine zis respingerii, a evreilor, zicând: „Acestea se vor întâmpla, căci ni se va naște un copil, ni se va da un fiu, a cărui autoritate și putere vor fi pe umerii lui de la început și numele lui va fi mesagerul marelui sfat al lui Dumnezeu, sfătuitor minunat, Dumnezeu puternic, conducător, prinț al păcii, tatăl veacului viitor.” Amin. Un copil care s-a născut natural, când a devenit un Dumnezeu conducător, așa cum acest copil a fost numit „Dumnezeu este cu noi”?

Dar dacă pruncul născut din Fecioară este un Dumnezeu puternic, un conducător și un prinț al păcii și tatăl veacului viitor, cum se face că Fecioara nu este Născătoare de Dumnezeu, ci Născătoare de Dumnezeu, dacă ea a zămislit și a născut, iar Dumnezeu L-a zămislit? Și iarăși Îi spun, precum a voit, a intrat, precum a voit, a fost zămislit, precum a voit, a ieșit. De ce cercetezi voia Lui? De ce afli bunăvoința Lui? De ce cercetezi voia Lui? Ascultă-l pe Pavel și mai degrabă începe de la el: „Pentru ce a fost împotrivită voia Lui?” Rămâi tu, omule, care cercetezi și cercetezi nașterea Lui, când profetul spune: „Cine va spune generația Lui?” Profetul evită să-și spună generația, iar tu ești curios despre natură și ești foarte ocupat? Iar evanghelistul Luca, povestind despre nașterea sa din ființa umilă, spune astfel: „În țara aceea erau păstori care își pășteau și își păzeau turma. Și iată, un înger al Domnului a venit peste ei și slava

Dar dacă pruncul născut din Fecioară este un Dumnezeu puternic, un conducător, un conducător al păcii și tatăl veacului viitor, cum se face că Fecioara nu este Maica lui Dumnezeu, ci Maica lui Dumnezeu, din moment ce a zămislit și a născut, iar cel care S-a născut este Dumnezeu? Și iarăși repet despre El că, precum a voit, a intrat în pântece, precum a binevoit, a fost zămislit și, precum a binevoit, a fost prezentat precum a binevoit. De ce cercetezi voia Lui? De ce examinezi în detaliu chestiunea plăcerii Lui? De ce încerci să afli voia Lui? Ascultă cuvintele lui Pavel, mai degrabă învață de la el: „Cine se poate împotrivi voinței Lui?” Într-adevăr, omule, cine ești tu să cercetezi și să cercetezi nașterea Lui, în timp ce profetul spune: „Cine va îndrăzni să spună despre generația Lui?” Profetul evită să povestească despre generația Lui, iar tu, omule, ești curios despre firea Lui și te ocupi cu multe lucruri?

Domnului a strălucit împrejurul lor. Și îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul. Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.” Îngerul îl numește pe Hristos și Domn, vestind păstorilor pe Cel Născut din Fecioară.

Dacă Domnul este Cel ce este zămislit, cum nu este Fecioara cea purtătoare de Domn? Ci spun atât pe Hristos purtătoare, cât și pe Domn purtătoare, cât și pe Mântuitor purtător, și pe Născătoare de Dumnezeu, precum și pe Sfânta Fecioară, după glasul îngerului care a vestit evanghelia păstorilor și Fecioarei. Dacă îngerii vestesc un Mântuitor, și pe Hristos, și pe Domn, și pe Dumnezeu, de ce respingem mărturia lor? El a intrat în Fecioară fără trup, a fost zămislit trupește și așa cum a fost glorificat. A ieșit prin firea maternă în mod omenesc, negândind că după ce a fost zămislit, Dumnezeu Cuvântul s-a unit cu omonimea. A ieșit fără fărădelege prin fire, devenind ceea ce nu era, rămânând ceea ce era. S-a golit pe Sine însuși, neschimbându-Și ființa, ci luând chip de rob, după cum a vrut; S-a golit pe Sine însuși, nu luând chip al altuia, ci luând chip de rob; S-a golit pe Sine însuși, după fericitul Pavel care spune: „Care, fiind în chipul lui Dumnezeu, n-a socotit un lucru de apucat să fie egal cu Dumnezeu, ci S-a golit pe Sine însuși, luând chip de rob.” S-a golit pe Sine însuși, devenind ceea ce nu era; și iarăși spun aceasta, rămânând ceea ce era, căci acest Cuvânt era

Evanghelistul Luca, când povestește despre nașterea sa umană, spune: „În ținutul acela erau păstori care locuiau la câmp și își păzeau turma. Un înger al Domnului li s-a arătat și slava lui Dumnezeu i-a împrejmuit și s-au înspăimântat. Îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul. Căci astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.” Îngerul, care a adus vestea bucuriei păstorilor, l-a numit pe cel născut din Fecioară Hristos și Domn.

Dacă deci Cel ce S-a născut este Domnul, cum nu ar trebui Fecioara să fie numită Maica lui Dumnezeu? Susțin că Sfânta Fecioară, conform veseliei mesaje a îngerului către păstori și Fecioară, ar trebui numită Născătoare de Hristos și Maica lui Dumnezeu și Maica Mântuitorului și Maica Maicii Domnului. Dacă îngerii înșiși Îl numesc Mântuitor, Hristos, Domn și Dumnezeu, de ce nu le primim mărturia? El a intrat în Fecioară netrupat, a fost zămislit trupește și așa cum a judecat ea drept. A ieșit în mod firesc, ca toți, din mama sa, după planul dumnezeiesc, și, desigur, Dumnezeu Cuvântul nu a fost unit după nașterea sa după planul dumnezeiesc. El s-a născut fără a-și schimba firea, întrucât a devenit ceea ce nu era, rămânând în același timp ceea ce era. Fără a-și schimba esența, a renunțat la slava sa divină, adică așa cum El Însuși a vrut. A luat chip de rob fără a fi silit de nimeni altcineva, nu și-a pierdut dumnezeirea, precum spune fericitul Pavel: „Care, măcar că era

Dumnezeu; devenind ca un copil, este glorificat ca Fiu. A intrat netrupesc, s-a îmbrăcat cu trup după cum a vrut și a înghițit mortalitatea sub viață.

Dumnezeu, n-a socotit un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a golit pe Sine însuși, luând chip de rob." S-a golit pe Sine însuși și a devenit ceea ce nu era, și repet, a rămas ceea ce era, pentru că era Cuvântul Dumnezeu. S-a născut copil, dar este glorificat ca Fiul lui Dumnezeu. A intrat netrupesc, a dobândit un trup, așa cum a vrut El Însuși, și astfel viața a biruit moartea.

Ei o numesc pe Fecioară Născătoarea de Dumnezeu, și nu o numesc Teoh; mai degrabă, o numesc Teoh și Teoh. Dacă este Teoh, este și Născătoare de Dumnezeu; nu S-a întrupat Dumnezeu Cuvântul din ea? Dar acolo Evanghelistul se grăbește cu un strigăt puternic: „Cuvântul S-a făcut trup." Și în celălalt Evanghelist spune așa: „Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi, zicând: Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?" Și apostolii au răspuns și au zis: Unii zic Ilie, iar alții Ieremia sau unul dintre proroci. Și Isus a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?" Și Petru a răspuns și a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu." Și n-a zis: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu, născut din har", ci: „Tu ești Hristosul", a strigat el, „Fiul Dumnezeului celui viu". Și Marcu evanghelistul folosește din nou același glas, cântând împreună cu fericitul Petru: „Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu". În Evanghelia după Matei, la învierea Mântuitorului nostru Isus Hristos, sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, văzând cutremurul și semnele care se întâmplau, s-au înfricoșat foarte mult, zicând: „Cu adevărat, acesta

Așadar, creștinul meu, numește-o pe Fecioară Născătoarea de Dumnezeu și nu-i spune Teodoc, ci mai degrabă Teodoc și Născătoarea de Dumnezeu. Dacă este Teodoc, este și Născătoarea de Dumnezeu, de ce Dumnezeu Cuvântul nu S-a întrupat din ea? Dar în acest pasaj Evanghelistul mă obligă să recunosc, când proclamă cu toată puterea sa: „Cuvântul S-a făcut om". Celălalt Evanghelist notează: „Isus i-a întrebat pe ucenicii săi: Cine zic oamenii că este Fiul Omului?" Apostolii au răspuns, zicând: „Unii zic că este Ilie, alții că este Ieremia sau unul dintre proroci." Isus a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?" Petru a răspuns și a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu adevărat". Nu a spus: „Tu ești cel care s-a făcut Fiul lui Dumnezeu prin harul lui Dumnezeu", ci a spus: „Tu ești Hristosul", cu glas clar, „Fiul lui Dumnezeu adevărat". Și Evanghelistul Marcu folosește din nou aceeași formulare, întrucât vorbește similar cu fericitul Petru: „Acesta este începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu". În Evanghelia după Matei, la învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos este menționat: „Când

era Fiul lui Dumnezeu”. Și îngerul a zis păstorilor: „Iată, vă aduc o mare bucurie, care va fi pentru tot norodul; căci astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul”.

Unde este Domnul, iar Fecioara este Maica lui Dumnezeu; și unde este Domnul, acolo este și Dumnezeu; nu există nicio despărțire între Domnul lui Dumnezeu și Dumnezeul Domnului, așa cum se spune în Vechiul Testament: „Și Domnul a făcut să plouă foc de la Domnul”; și iarăși: „Iubește pe Domnul Dumnezeul tău”; și iarăși: „Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeul tău, Domnul este unul”; și iarăși psalmistul: „Doamne Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea”; același lucru iarăși: „Doamne Dumnezeule și arată-Te nouă”; și iarăși: „Doamne Dumnezeul oștirilor, cine este ca Tine?” Iar Pavel în Epistola sa către Tit scrie astfel: „Harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire, s-a arătat tuturor oamenilor, «învățându-ne ca, lepădându-ne de necredință și de poftele lumești, să trăim cu treabă, cu dreptate și cu evlavie în veacul acesta, așteptând fericita nădejde și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Iisus Hristos”.

sutașul roman și ostașii care erau cu el și păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și celelalte lucruri care se întâmplaseră, s-au înfricoșat foarte mult și au zis: «Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!»” Îngerul le-a zis păstorilor: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va umple tot norodul; pentru că astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul”.

Dacă, așadar, copilul care s-a născut este numit Domnul, Fecioara trebuie să fie numită și Maica Domnului. Desigur, oriunde spunem Domn, acolo înțelegem și Dumnezeu, pentru că Domnul nu este separat de Dumnezeu sau Dumnezeu de Domnul, așa cum spune Vechiul Testament: „Și Domnul a făcut să plouă foc de la Domnul”, și în alte locuri: „Iubiți pe Domnul Dumnezeul vostru”, și în alte locuri: „Ascultați, poporul lui Israel, Domnul Dumnezeul vostru este singurul Domn”, și din nou psalmistul adaugă: „Doamne și Dumnezeul puterilor cerești și pământești, ascultă rugăciunea mea cu favoare”, și din nou: „Dumnezeu și Domn ne-a luminat cu lumina prezenței Sale divine” și repetă: „Doamne și Dumnezeul puterilor îngerești cerești, cine se poate asemăna cu Tine?” De asemenea, Pavel, în scrisoarea sa către Tit, scrie următoarele: „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire, s-a arătat tuturor oamenilor, ne învață să ne lepădăm de nelegiuire și de poftele păcătoase și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita nădejde care ne este pusă

înainte și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru, Isus Hristos.”

Acesta, care S-a născut din Sfânta Fecioară, este Hristos Domnul. Acest Hristos și Domn îl proclamă fericitul Pavel ca fiind marele Dumnezeu, zicând: „Al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”. Din nou, în scrisoarea către Romani, scrie: „Căci m-aș putea socoti blestemat de Hristos, din pricina fraților mei, rudele mele după trup, care sunt israeliți, ai cărora este înfierea, slava, legământul, darea legii, închinarea și făgăduințele; ai cărora sunt părinții și din care este Hristos după trup, care este Dumnezeu peste toate.” Și din nou, același Pavel: „Niciun curvar, nici lacom, nici bețiv, nici necurat, nici închinător la idoli n-are moștenire în Împărăția Domnului și a lui Dumnezeu”.

Așadar, ei neagă că Domnul este Dumnezeu și că Domnul este Dumnezeu. Și dacă nici acestea nu v-au oprit, demonii din țara Gherghesenilor v-au convins, strigând: „Ce avem noi a face cu tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme.” Demonii v-au convins. Scrieți mărturia lui Petru și, după glasul Evangheliei, întoarceți-vă; aceea, după Marcu, închinați-vă. Temeți-vă de îngerul care este pustnicul, Mântuitorul și Hristosul și Domnul care S-a născut din Fecioară. Tot nu credeți? Înfrânați-vă impulsul blasfemiei voastre și mărturisiți glasul îngerului despre care se vorbește în Evanghelie, Emanuel, adică Dumnezeu cu noi.

Cel ce S-a născut din Sfânta Fecioară este Hristos, Domnul nostru. Acest Hristos și Domn îl numește fericitul Pavel marele Dumnezeu, când spune: „Al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”. Din nou, Pavel scrie în scrisoarea sa către Romani: „Ajung la punctul în care îmi doresc să fiu eu însumi despărțit de Hristos, dacă numai concetățenii mei s-ar duce la El. Ei sunt urmașii lui Israel, pe care Dumnezeu i-a făcut copii ai Săi, le-a descoperit slava Sa, a reînnoit în mod repetat legământul Său cu ei, le-a dat legea, închinarea și făgăduințele Sale. Ei sunt urmașii patriarhilor și din ei vine Hristos ca om, Dumnezeu, care domnește peste toate.” Și din nou, același Pavel scrie: „Nimeni care se deda la desfrânare, imoralitate sau lăcomie - care este în esență idolatrie - nu va avea parte de Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu”.

Așadar, s-a dovedit că Domnul este Dumnezeu și Dumnezeu că El este Domn. Dar dacă nu recunoști aceste lucruri, lasă demonii să te convingă cu ceea ce au strigat în țara gherghesenilor: „Ce ai noi cu tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai venit aici înainte de vremea noastră ca să ne chinuiești?” Lasă demonii să te convingă. Dacă respingi mărturia lui Petru și te îndepărtezi de glasul Evangheliei, respectă ceea ce scrie Marcu. Teme-te de cuvintele îngerului: „Cel ce S-a născut din Fecioară este Mântuitorul, Hristosul

Înainte de zămislire, El este numit Dumnezeu; și în zămislirea Sa omonească, care prin fire nu era în pântecele Fecioarei, neagă El că este Dumnezeu? Dar dacă mărturisiți că El este Dumnezeu în pântecele Fecioarei, ceea ce El este, și că El este unit cu acest Dumnezeu Cuvântul întrupat omonesc, de ce evitați să o numiți pe Fecioară Născătoarea de Dumnezeu? Dacă nu este Născătoare de Dumnezeu, nici Fecioară după ce a născut. Ci zic că, în zămislirea pântecelui feciorelnic, El a șezut în sânul Tatălui, nedescris. Căci firea divină este simplă și necompusă, nedescrisă. Firea este neschimbată, iar esența este neschimbată. Și pe acesta care era în sânul Tatălui, Fecioara l-a născut acum în iconomie. Precum a voit, a intrat; precum a voit, a fost zămislit în pântecele Fecioarei; precum a voit, a ieșit și a fost zămislit.

De ce te miri de nașterea Lui? Sau te temi de El ca Dumnezeu, sau te închini Lui ca unui Domn, sau Îl venerezi ca unui Creator și Făcător, sau te temi de El ca unui Domn, sau te temi de El ca unui Judecător. Demonii care au mânat porcii în abisul morții au intrat în tine și au înecat turma în abisul morții. Ei, recunoscându-L pe Domnul, zic: „Ce avem noi a face cu tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai venit să ne chinuiești înainte de vreme.” Ei fug de primejdia și amenințarea chinurilor, iar tu însuți ai căzut sub judecata chinurilor. Ei L-au cunoscut pe Domnul și Judecătorul întregii lumi, născut din Maria, și văzându-L înainte de judecată, s-au îngrozit. Iar tu, având această judecată înaintea și Domnul.” Încă nu crezi? Înfrânează impulsul blasfemiei tale și admite ceea ce spune îngerul în Evanghelie: „Emanuel”, adică „Dumnezeu este cu noi”. Înainte de zămislire, El este numit Dumnezeu ; iar când este zămislit în pântecele Fecioarei prin iconomie divină într-un mod supranatural, negi că El este Dumnezeu? Dar dacă admiți că El este Dumnezeu Cel ce este în pântecele Fecioarei, Cel ce este cu adevărat, și că acest Dumnezeu Cuvântul a fost unit cu trupul după planul lui Dumnezeu, de ce eviți să o numești pe Fecioară Născătoarea de Dumnezeu? Dacă El nu este Născătoarea de Dumnezeu, nici nu este Fecioară după nașterea ei. Dar eu afirm că, fiind în pântecele feciorelnic prin zămislire, El a stat în realitate în sânul Tatălui fără a putea fi descris. Natura divină este cu siguranță simplă și nu complexă, dar nu este posibil să o descriem. Această natură este neschimbată și esența ei neschimbată. Pe Cel ce este în sânul Tatălui, Fecioara l-a născut acum, după planul iconomiei divine. Precum a voit, a intrat, precum a binevoit, a fost zămislit în pântecele Fecioarei și, precum a voit, S-a născut.

Tu, omule, de ce ești curios de nașterea Lui? Sau să te temi de El ca Dumnezeu, sau să-L respecti ca Domn, sau să-L venerezi ca Creator și Făcător, sau să tremuri de El ca Domn, sau să te îngrozești înaintea Lui ca Judecător. Demonii care au gonit porcii și au înecat turma în fundul lacului te vor face să-ți vii în fire. Ei, pentru că au înțeles că El este Domnul, zic: „Ce ai noi cu tine,

ochilor, o disprețuiești și nu te miri? Și iarăși spun aceste lucruri și, spunându-le, nu voi înceta să vă explic lămurit cazul cuvântului; pentru ca într-o cunoaștere sigură să aveți credință neclintită și pe stânca credinței să dobândiți mărturisirea credinței.

Fiule al lui Dumnezeu, ai venit înainte de vremea noastră să ne chinuiești?" Ei evită pericolul și amenințarea torturii, în timp ce tu aduci asupra ta condamnarea torturii. Ei au înțeles că Cel născut din Maria este Domnul, Judecătorul universului, și în timp ce L-au văzut înaintea judecății, s-au temut de El, iar tu, în timp ce ai această judecată viitoare înaintea ta, o disprețuiești și nu ești nedumerit? Și repet aceste lucruri și nu voi înceta să le repet, lămurindu-ți subiectul cuvântului meu, ca să fie clar, pentru ca cu cunoaștere sigură să ai o credință neclintită și să ții ferm de temelia credinței, care este mărturisirea.

Din nou pășim asupra subiectului, arătând calea dreaptă și neabătută a credinței. Căci eu, pe de altă parte, nu sunt leneș spunând aceasta, dar voi sunteți în siguranță. Acest Dumnezeu a intrat prin auzul Fecioarei așa cum a voit, a fost zămislit așa cum a dorit, a ieșit fiind făcut așa cum a vrut; a intrat netrupesc așa cum a voit; cel de neînțeles a fost zămislit într-un vas care conține, în pântecele Fecioarei în mod economic, așa cum a dorit. A ieșit fiind făcut Dumnezeu și om, așa cum a dorit. A devenit ceea ce nu era, având esența neschimbată care era. Căci Cuvântul era Dumnezeu și Cuvântul era cu Dumnezeu; așa cum spune Apostolul: „Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie". Acest Fiu pe care Dumnezeu l-a trimis, născut din femeie, născut din fire fără prihană, purcezând din fire fără prihană, neînstrăinat de pântecele patern, nedespărțit de tronul împărătesc, ci mai ales întronat și de o ființă cu

Vom trata din nou subiectul nostru, dovedind calea cea dreaptă și fermă a credinței noastre. Căci pentru mine a vorbi „nu este o muncă, pe când pentru voi este siguranță". Acest Dumnezeu a intrat precum a voit în Fecioară prin auzul ei, precum a binevoit, a fost zămislit, s-a născut precum a binevoit, a intrat netrupesc precum a binevoit, a fost zămislit într-un vas cu o capacitate mărginită, adică în pântecele Fecioarei, după iconomia divină, precum El Însuși a binevoit. S-a născut precum a binevoit, Dumnezeu și om în același timp. A devenit ceea ce nu era înainte, având esența neschimbătoare a ceea ce era înainte. „Cuvântul era cu adevărat Dumnezeu și Cuvântul era cu Dumnezeu", deși Apostolul a spus: „Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, care S-a născut din femeie". Acest Fiu a fost trimis de Dumnezeu, care S-a născut dintr-o femeie, care S-a născut dintr-o natură neîntinată, care a venit dintr-

Tatăl, nu în har, ci în fire divină și esență paternă. Căci cum se desparte, spuneți-mi, de Cel care a zis: „Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine” și iarăși: „Tatăl Meu, care locuiește în Mine, El face lucrările?” Pe acesta care S-a născut din sfânta Fecioară, pe acesta înainte de zămislirea Sa l-a numit îngerul Emanuel, adică „Dumnezeu cu noi”, pe care profetul Isaia l-a zis, pe acest copil care a ieșit din Fecioară, Dumnezeu puternic, conducător, prinț al păcii, tatăl veacului viitor.

Care copil, născut din fire, a devenit un Dumnezeu puternic, un conducător? Care copil, născut, a atras o stea care anunța pruncul căutat, sau mai degrabă un Stăpân, descendența îngustă? Care copil, născut, a invitat magi din răsărit să i se închine? Care copil, născut din fire, a primit vreodată un dar de la magi? Și am văzut darurile, dacă, fiind un om slab, a fost oferit, și nu Dumnezeu, unui rege și unui om; aur, ca rege, dar tămâie, ca Dumnezeu, și smirnă, ca om pentru înmormântare. Aur, ca rege; „O, Dumnezeule, dreptatea Ta regelui și dreptatea Ta fiului regelui.” Această voce a rostit David. După aceasta, îngerul din îmbrățișarea Mariei a spus: „Și Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său, și va domni peste casa lui Iacov pentru totdeauna și împărăția lui nu va avea sfârșit.”

A Lui fie slava și stăpânirea în vecii vecilor.

Amin.

o substanță neîntinată, care nu a fost înstrăinat de pântecele patern, care nu a părăsit tronul împărătesc, ci care este în primul rând împreună cu Tatăl, deoarece împărtășește același tron, nu desigur datorită harului divin, ci datorită naturii sale divine și esenței sale paterne. Căci spuneți-mi, cum este posibil să fie separați, din moment ce El însuși spune: „Eu sunt nedespărțit de Tatăl și Tatăl de Mine”, și în altă parte: „Și Tatăl, rămânând unit cu Mine, își împlinește lucrările”? Cel care S-a născut din Sfânta Fecioară, îngerul l-a numit Emanuel înainte de nașterea sa, adică „Dumnezeu este cu noi”. Aceasta este ceea ce a menționat profetul Isaia, acest copil care va veni din Fecioară, „va fi un Dumnezeu puternic, un conducător, un conducător al păcii, un tată al veacului viitor”.

Care copil născut natural a devenit un Dumnezeu puternic și dominator? Care copil născut a atras o stea care arăta unde se afla pruncul, poate îngustul adăpost al Domnului? Care copil i-a invitat pe magii din răsărit să i se închine? Cărui copil, născut natural, i-au oferit odată magii daruri? Să examinăm darurile, dacă au fost oferite unui om slab și nu lui Dumnezeu, care este rege și om. Aur ca rege, tămâie ca Dumnezeu și smirnă ca un om care urmează să fie îngropat. Aur ca rege: „Dumnezeul meu, dă regelui și fiului regelui chibzuință și înțelepciune.” Acesta a fost discursul rostit de David. După aceasta, îngerul, în salutul Mariei, a spus: „Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, strămoșul său. El va domni peste

urmașii lui Iacov pentru totdeauna și împărăția lui nu va avea sfârșit.”

A Lui se cuvine slava și puterea în vecii vecilor.

Amin.